

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

9. Clamabant dicentes, Hosanna filio Daud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

causa, de quo iam diximus. Cuius sanè mysterij in utroque animali significari, utcumque id Calvinus simplici negatione reiciat, grauiissimi testes sunt Iustinus Martyr in Dialogo cum Tryphone, Origenes tract. 14. in Matth. Hieron in hunc locum. Ambros. lib. 9. in Lucam, August. contra Faustum lib. 12. cap. 42. & alij ferè veteres omnes. Notandum autem contra Iudæorum hodie vsque incredulitatem, quòd hanc prophetiam Zachariæ post eam à Christo tam manifestè impletam Iudæi in suis synagogis, vbi per sabbata Scripturæ leguntur, nunquam legere voluerint: quod in plena concione coram 200. & amplius Iudæis Dom. Andreas ex Iudæo Rabino Christianus factus, & diebus sabbatinis in vrbe Roma Iudæis ex superiore loco veteres Scripturas explicans, me audiente, illis exprobrauit. Quorum impietati patrocinatur Calvinus, qui hæc omnia de pullo, & asina, Prophetam metaphoricè loquutum affirmat de contemptibili Christi specie.

*Iudæorum
perfidia.*

*In coment.
in Zachar.
cap. 9.*

9. *Clamabant dicentes, Hosanna filio David.*

Quum huius vocis Hosanna explicatio iam dudum à D. Hieronymo iuxta veritatem Hebraicā satis excussa fuerit, tum in comment. in huc locum, tum in tractatu peculiari de voce Osanna, & post eum Cornelius Iansenius prolixè & accuratè idem explicauerit, textusque hodie Syriacus & Hebræus idem clarissimè attestentur, nempe vocem esse apud Hebræos compositam à verbo saluandi, & interiectione obsecrandi, vt significet, *Saluum fac quaeso*, quo etiam sensu Psal. 117. illa eadem vox accipitur, ex quo Psalmo hanc acclamationem desumptam esse, illud quod adiungitur, *Benedictus qui venit in nomine Domini*, inuidè demonstrat: non parua temeritas est noui cuiusdam & celebris Scriptoris, qui consentientem veterum interpretationem agnoscens, ab ea tamen recedere voluit, propter autoritatem cuiusdam Caninij, & Ioannis Druhi, qui Rabbinos secuti scripserunt hanc vocem vnā tantum esse dictionem, & significare *ramos salicum*, vt verum sensum hunc esse ille decernat: *Osanna filio David*, id est, *Rami filio David*. Quam explicationem planè absurdam & ridiculam esse, vel id quod statim sequitur apud Matthæum, illum & alios illos hebraizantes docere debuit: *Osanna in altissimis*. An dicent hic sensum esse, *O Rami in altissimis*? Deinde docere eos debuit eadē vox in Psal. 117. quam vulgaris interpres rectissimè vertit, *O Domine, saluum me*

*Hosanna
quid significet.*

fac, bene prosperare, benedictus qui venit in nomine Domini. An illic sensus erit; Rami salicum bene prosperamini? Denique docere eos debuit Catholicae Ecclesiae sensus, quæ in sacratissimo trisagio hanc vocem usurpat, *Osanna in excelsis*. An ibi quoque dicent, *Osanna* significare ramos salicum? Sed vno argumento mouetur ille. *Viriosa* (inquit) hæc esset locutio, & qua nullum congruentem refert orationis sensum, *Salua* quasi filio David. Nisi dicere velimus esse hebraïsmum, idemque sonare, ac si diceretur, *Salus nostra à filio David*, ut notat Ioan. Drusus de voc. hebr. noui test. cap. 19. Hæc ille. Sanius certe & magis sobria hæc esset Drusi expositio, tamen apertè falsa iuxta literam hebræam: quum vocibus illis, *Filio David*, non *beth*, sed *lamed* præponatur. Sed docere hunc nouum Scriptorem potuit solus Cornelius Iansenius, hebraïsmum quidem hinc esse, sed longè alium propter præpositionem *lamed*, quæ non à, vel ab, ut *beth*, sed ad, vel in, significat: quæ etiam præpositio tamen propriè est nota datiu casus, est tamen nonnunquam nota accusatiui, ut exemplis probat ex Iud. cap. 7. ver. 2. & 2. Reg. 10. ver. 11. Sensus ergo proprius & iuxta hebraïsmum literalis est, *saluum fac queso filium David*. Precatur quippe populus Christo, quasi nouo Regi & Messie expectato, salutem & prosperitatem à Deo. Eadem quidem vox in festo tabernaculorum quando etiam rami palmarum circumferbantur, à Iudæis usurpata fuit, clamantibus *Osanna in excelsis*. Sed ipsos ramos suos, quos gestabant, hac voce compellasse, aut illos inclamasse, planè ridiculum est. Vox quippe illa ad singulas petitiones succinitur, ut nos in Litanis nostris reperimus, *Miserere nobis*, vel, *Ora pro nobis*.

13. *Domus mea domus orationis vocabitur.*

Quum hæc Christi verba rectum & proprium templorum usum (quibus & Christiani carere non possunt, ubi pax Ecclesiae iuta & acies ordinata conspicitur) manifestè describant, loca videlicet esse vni Deo consecrata (ideo enim *Dei domum* vocat Propheta quòd Iudæi conueniebant) & ad Dei cultum specialiter ordinata (*orationis quippe voce*, ait ipse hoc loco Caluinus, *totus Dei cultus à Propheta notatur*) qui & precibus & sacrificiis imprimis constat; voluit vno verbo Caluinus Christianorum templis hoc totum eripere, suumque obiter venenum inspergere. Ait enim, *Hodie quanquam ad sacros conuentus agendos templis utimur, diuersa tamen est ra*